

BOH POSLAL SYNA, ABY SA SKRZE NEHO SVET SPASIL

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, video príhovor [TU](#)

Jn 3, 16-20

Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.

Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil. Kto v neho verí, nie je súdený. Ale kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno Jednorodeného Božieho Syna.

A súd je v tomto: Svetlo prišlo na svet, a ľudia milovali tmu viac ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé. Ved' každý, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky neboli odhalené. Ale kto koná pravdu, ide na svetlo, aby bolo vidieť, že svoje skutky koná v Bohu.

Boh nie je sudca, ale ten, ktorý dáva život a ponúka človeku plnosť života, ktorá sa zjavila a realizovala v jednorodenom synovi Ježišovi. O tom je Jánovo evanjelium, tretia kapitola, verše 16-18, ktoré však potrebujeme spojiť s veršami 19 a 20 inak nepochopíme predchádzajúci úryvok, ktorý je vyčlenený pre liturgiu.

“Boh tak miloval svet”, teda je tu prítomné zjavenie Božej lásky svetu. Boh nie je pesimista, presýtený ľudstvom, ale je Bohom, ktorý je zamilovaný do ľudí. A je natoľko zamilovaný, natoľko miloval svet, ***„že dal svojho jednorodeného Syna, aby každý, kto v neho verí ...“***

Veriť v jednorodeného Syna znamená veriť vzoru – ideálu človeka. Tu je Ježiš zobrazovaný ako jednorodený syn. Je Božím synom nakoľko zjavuje Boha vo svojej ľudskej prirodzenosti, ale je synom Človeka nakoľko predstavuje človeka v božskej prirodzenosti. Teda v Ježišovi máme vzor ľudstva. Koľkí vyjadrili svoj súhlas s týmto ideálom ľudstva. Ideál človeka, jeho rast a úplná vyzretosť sú v schopnosti milovať, ktorú nemôže nik ovplyvniť.

„Aby nezahynul nik, ale aby mal večný život“. Večný život pre Ježiša neznamena sľub do budúcnosti, ale prítomnú možnosť. Ktokoľvek žije vkladajúc do svojho života lásku podobnú tej, ktorú má Boh pre nás, teda úplnú lásku, bezpodmienečnú a neobmedzenú, už má život v takej kvalite, že sa volá večný, nie len pre svoju trvácnosť, ale práve pre svoju kvalitu, je nezničiteľný: smrť sa ho nemôže ani len dotknúť.

“Lebo Boh neposlal syna”, a znova trvá na tomto „synovi“, Božom synovi a synovi Človeka v ľudskej plnosti, ktorá obsahuje božskú prirodzenosť, ***„na svet“***, a tu nevraví „aby ho zavrhol“ ale je tu použité sloveso odsúdiť¹. Boh však nie je sudca, ale ten, ktorý dáva život. A syn takisto.

¹ Boh vonkoncom nezavrhne (a preto toto slovo nie je použité v texte evanjelia). A evanjelista ide ešte ďalej - Boh ani neodsudzuje naopak ponúka život, odsúdi sa sám človek svojim rozhodnutím neprijať ho.

Teda neposlal syna, aby odsúdil svet; toto bolo očakávanie farizejov, ktorí čakali Mesiáša, ktorý príde súdiť, oddelí dobrých od zlých, čistých od nečistých, ale nie Boha, nie Ježiša. Neposlal syna, aby súdil svet, ale **„aby sa skrze neho svet spasil“**.

Ježiš ponúka alternatívu života, ponúka alternatívu spoločnosti. Kto ju prijme bude s ním v plnosti života. **„Kto verí v neho“** a veriť znamená vyjadriť svoj súhlas tomuto ideálu človeka, človeka schopného bezpodmienečnej a bezhraničnej lásky – **„nie je súdený“**. Nestretne sa s nijakým odsúdením. Myšlienka odsúdenia je cudzia Jánovmu evanjeliu. Kto verí, nekráča v ústrety odsúdeniu, ale už je v plnosti života.

Naopak, kto neverí už je odsúdený **„pretože neuveril v meno Jednorodného“**. Človek sám seba odsudzuje, odmietajúc túto plnosť života, túto lásku. Odmietnutie plnosti života, ktorým je Ježiš, spôsobuje plnosť smrti. Toto je význam, ktorý nám predkladá evanjelista, toto odsúdenie sa stane zavrnutím.

Posolstvo Boha je absolútne pozitívne: kto ho prijme má plnosť života, kto ho odmietne nie je súdený, ale sám seba zavrhne. A tu máme ďalšie verše 19 a 20, ktoré nám pomôžu lepšie pochopiť túto myšlienku, ktorá by inak ostala nedokončená.

Evanjelista píše: **„Svetlo prišlo na svet a ľudia milovali tmu viac ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé“**. Hľa súd. Tí, ktorí napriek tomu, že vidia žiariť Pánovo svetlo sa odťahujú, ostávajú v priestore smrti. A tí, ktorí sa nechajú pritiahnúť týmito lúčmi svetla vojdú do plnosti života. Tak to komentuje evanjelista: **„Ved' každý, kto zle robí nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky neboli odhalené“**.

Neexistuje žiadne odsúdenie z Božej strany, z jeho strany je tu pozitívna ponuka života. Kto ju prijme má plnosť života; kto ju odmietne, pretože táto ponuka je v protiklade s jeho záujmami, proti jeho túžbam, ostáva v priestore smrti. Nie pre odsúdenie zo strany Boha, ale pre odsúdenie, ktoré si človek sám slobodne pre seba vybral.

Preklad: Mikuláš Kováč

Poznámky pod čiarou: tím ZAOSTRI / DC